

Guideline til lektievenner

Måske har du selv oplevet, hvordan det er at have et fag i skolen, som du ikke var god til. Så ved du også, at det ikke kun påvirker en fagligt, men også mentalt og socialt. Netop derfor er din rolle som lektieven ikke kun at hjælpe med den svære matematik- eller danskopgave, men også at skabe et socialt rum, hvor man på en afslappet, positiv og til tider utraditionel måde kan få hjælp til lige netop det, man har svært ved. Guiden her skal hjælpe med at klæde dig på som lektieven, og kan give nogle råd til, hvordan du agerer i din rolle som frivillig.

Vær en rollemodel omkring grænser – kend dine egne og være tydelig omkring dem

At være personlig lektieven for et barn er mere end bare at lave lektier, det er også et sted, hvor der er plads til frustrationer, tage en pause, hygge eller fortælle røverhistorier. Som personlig lektieven træder du derfor ind i en arena, hvor tingene ikke altid kun handler om lektierne, men også personlige forhold. Derfor er det vigtigt, at man som lektiehjælper er opmærksom på sine egne grænser og er tydelig om disse, således der ikke opstår misforståelser eller konflikter i relationen til barnet/den unge eller deres familier.

Som frivillig kan du noget helt særlig og sørg for at holde fokus på dette – fald ikke i fælden som pseudobehandler eller pseudoven. Du er en person, der stiller dig selv til rådighed i en periode for at hjælpe et barn/en ung med at gøre lektierne lidt nemmere og sjovere. Du er ikke professionel, og du indgår i relationen frivilligt og uden autoritet. Du støtter barnet/den unge på baggrund af din personlighed, livserfaringer og viden. Alle de udfordringer, som kræver professionel hjælp, skal du som lektieven ikke selv tage dig af, men hjælpe barnet/den unge med at finde den rette støtte.

Hvor meget skal jeg involvere mig i personlige forhold?

Det er vigtigt, at du overvejer din relation til barnet/den unges familie, og hvor meget du involverer dig. Husk, at dit fokus er på barnet/den unge, og at du ikke skal ind og hjælpe til i familien eller afhjælpe eventuelle problemer i familien. Det afgørende for at du kan være en ressource for barnet/den unge, at du tydeliggør en grænse for, hvad du går direkte ind i. Hvis der eksempelvis er vanskeligheder i en eller flere af barnets/den unges relationer, så tal med barnet om, hvor der evt. kan hentes hjælp og støtte, eller hvordan barnet/den unge selv kan påvirke relationen. At gå direkte ind og være en ressource i fx familierelationen kræver en lang og større professionel indsats og ligger langt ud over din frivillige opgave som lektieven. I den forbindelse er det vigtigt, at du ikke kritiserer barnet/den unges familie – hold fokus på jeres relationen og fortroligheden, så barnet/den unge ved, at du er der for ham eller hende.

Hvor meget skal jeg dele om mig selv?

Du må aldrig dele dine personlige problemer med barnet/den unge. Vær professionel men personlig, men aldrig privat. Hvis du overskrider denne grænse, vil det komme til at forhindre dig i at kunne støtte og hjælpe barnet/den unge. Overvej, hvordan du helst vil have, at I kommunikerer, fx på SMS. Hvis du vurderer, at Facebook er den bedste måde at kommunikerer på og holde kontakten, så sørg for at ændre dine privatindstillinger, så barnet/den unge ikke har adgang til dine billeder eller opslag.

Det er vigtigt, at du inden lektieforløbet starter op, gør dig nogle overvejelser om din rolle og grænser som lektiehjælper. Nogle spørgsmål, du kan stille til dig selv for at blive klogere på dine egne grænser, kunne fx være:

- Er der nogen særlig erfaringer eller oplevelser, som du ikke vil tale om? Hvis det skulle komme op i en snak med barnet/den unge, så vær ærlig og sig, at det er for privat til at tale om.
- Er der noget, du ikke skal/vil bruges til (fx købe ind for barnet/ den unges familie/ følge barnet/ den unge i skole, spise med familien).
- Hvis der skulle blive et tema i kontakten til barnet/den unge, så forklar, at du meget gerne vil stå til rådighed i forhold til det, I har aftalt, men at du også har en grænse for, hvad du vil gå ind i.
- Hvor tit og hvornår vil du kunne stå til rådighed for barnet/den unge? Hvis det skulle blive et tema i jeres kontakt, så sig klart og tydeligt, at du meget gerne vil være lektieven for barnet/den unge, men at det skal være inden for de rammer, I har aftalt samt aktivitetens retningslinjer.
- Ved at være tydelig om dine egne grænser, bliver du et eksempel på, at det er ok at stå ved sine grænser. Og når det lykkes dig at gøre det på en ordentlig måde, bliver du samtidig et eksempel til efterlevelse, hvis det skulle være et område barnet/den unge selv er uklar på.

Samværspolitik

Ungdommens Røde Kors har nogle regler for, hvordan man som frivillig må omgås børn og unge i projekterne. Reglerne fremgår af samværspolitikken, som du skal orientere dig i. Den kan du finde på vores hjemmeside: www.urk.dk/vaerktojskassen

Underretningspligt

Lov om Social Service siger, at du - også som frivillig - har pligt til at underrette kommunen, hvis du får kendskab til, at et barn eller en ung under 18 år er udsat for vanrøgt, vold eller mishandling fra forældre eller anden opdragers side. I de tilfælde kræver det professionel indgriben for at kunne tage hånd om den unge. Hvis du oplever noget, skal du tage kontakt til din kontaktperson i aktivitetsgruppen og fortælle, hvad du har iagttaget. Det er herefter din og kontaktpersonens opgave at orientere jeres konsulent i sekretariatet i Ungdommens Røde Kors herom, som så vil hjælpe til i forhold til at melde iagttagelsen til de kommunale myndigheder. Du kan læse mere om underretningspligt - også ift. unge som er fyldt 18 år, på

vores hjemmeside: www.urk.dk/vaerktojskassen

Tavshedspligt

Det du taler med barnet/ den unge om, er fortroligt mellem jer. Barnet/ den unge har, med mindre andet er aftalt mellem jer, den sikkerhed, at du ikke fortæller noget videre til barnet/ den unges forældre eller anden part udenfor projektet. Det bevarer tilliden mellem jer. Til gengæld har du lov til at dele din personlige oplevelser med andre frivillige i projektet, og det er vigtigt, at du bruger dine medfrivillige som sparringspartnere. Du skal dog også gøre dette tydeligt for barnet/ den unge, men forklar ærligt, hvordan du bruger andre med-frivillige (fx til at sparre så du kan hjælpe bedst muligt) og at du selvfølgelig ikke siger det til nogen uden for projektet. Hertil er det vigtigt at pointere, at underretningspligten altid går forud for tavshedspligten. Hvis du ser eller oplever noget mistænkeligt, har du pligt til at underrette. Diskuter dog altid situationen med din aktivitetsleder og konsulent i Ungdommens Røde Kors' sekretariat.

Råd til dine rolle som lektiehjælper

Det første møde

I forlængelse af ovenstående afsnit hvor meget du skal dele af dig selv, er det vigtigt at få forventningsafstemt med barnet/den unge, hvad din rolle som lektieven går ud på, herunder hvordan det praktiske omkring jeres møder skal planlægges.

- Ved første kontakt er det vigtigt at få forventningsafstemt, så ingen bliver skuffet. Start fx med at planlægge 14 dage eller en måned frem, hvor I aftaler, hvor ofte I skal være i kontakt, mødet og hvor længe. Derefter kan I ligge en ny plan.
- Husk at få aftalt hvordan og hvornår I kommunikerer, må barnet fx skrive til dig om aften eller i weekenderne?
- Du kan med fordel overveje at forberede en lille introduktion af dig selv.
- Det første møde kan være svært, overvej om I skal lave en anden aktivitet, inden I laver lektier.

Råd til hvordan du kan møde barnet/den unge under lektiehjælpen

Anerkendende tilgang til lektiehjælpen skaber gode resultater

- Det er okay at barnet/den unge er frustreret, og du må gerne give dem ret i, at lektierne nogle gange er svære.
- Mød barnet/den unge der, hvor de er med deres lektier.
- Positive forventninger er afgørende for en succesoplevelse.
- Hold fokus på det, der virker for barnet/den unge.

Det kan du gøre under selve lektiehjælpen

Spørg ind til barnet/den unge

- Giver det mening, hvad jeg siger?

- Er du blevet forvirret? Hvad forvirrer dig?
- Er det den her type hjælp, du havde regnet med?
- Har du haft en lignende opgave før – hvordan løste du den?
- Giv et gratis gæt: Hvis barnet/den unge er gået helt i stå, så giv dem et gratis gæt. Det gør ikke noget, at gættet er forkert! Det er nemlig et udgangspunkt, I kan bruge til at arbejde videre. Det kan være en vigtig ting for barnet/den unge at opleve, at det er OK at svare forkert – det er bare vigtigt at forsøge.

Hvis I ikke blev helt færdige eller hvis barnet/den unge gerne vil have mere hjælp, selvom I blev færdige med elevens spørgsmål

- Forklar hvorfor du har mere tid. At der er andre, som har brug for din hjælp.
- Giv barnet/den unge gode råd til at arbejde videre efter sessionen, f.eks. "Prøv at se på kommaerne i resten af din stil, ligesom vi har gjort sammen".

Det er helt OK, at du ikke kan svaret/facit på stående fod. Du har flere muligheder

- Find en fremgangsmåde/en løsning i samarbejde med barnet/den unge
- Research: Slå op på nettet.
- Det er okay, at du ikke har alle svar! Det viser barnet/den unge, at selv "voksne" kan have svært ved lektierne – og det er derfor okay, at de synes, at det er svært.

En god overgang

På et tidspunkt kommer I til et punkt, hvor barnet/den unge ikke har brug for en lektieven længere, eller hvor du ikke har muligheden for at være frivillig længere. Her er det vigtigt at få afsluttet forløbet på en god og tryk måde.

- Få italesat i god tid overfor barnet/den unge, hvornår du stopper som lektieven, hvis det er dig, som ikke har mulighed for at hjælpe længere.
- Hjælp barnet/den unge godt videre, hvis barnet/den unge stadig har brug for en lektieven, kan den nye lektieven evt. være med i et af jeres møder.
- Hvis barnet/den unge stadigvis ønsker kontakt, overvej da hvordan du har det med det.

